

Regina Martyrum.

Eixiu, filles de Sion, que vostra Reyna
 Vers lo Calvari ab trémol pas camina,
 Ahont deu oferir 's lo sacrifici;
 Son Fill aymat será la santa víctima.
 L' havem vist escarnit en lo pretori,
 Lo cos cobert de pols y de salives,
 Tot Ell llagat, y en lo seu cap corona
 L' hem vist portant de penetrants espines.
 Havem vist tot un poble avalotarse,
 Cridant, desesperat, que 'l crucifiquen,
 Y á un jutje vil que sens pietat firmava
 Contra Jesús, de mort sentència iniqua.
 Havem vist carregar en les espatlles
 De Jesús, l' instrument de son suplici;
 Pesada creu ab que son amor paga
 L' ingràtut dels homes ab deliri.
 Eixiu, donchs, què son pas ja les trompetes
 Van pregonant per la ciutat deicida;
 Maria les ha ohit; vers Ell s' atança
 Per darli abraç de trista despedida.
 Miraula prop la porta Judiciària
 A vostra Reina, en peu, com roca viva
 Esperant á son Fill que ja s' acerca
 Enrogint los carrers sa sanch divina.
 Los botxins á son pas insults li donan;
 Ella no 'ls ou; cruels los soldats indignes
 Ses llançes encarant, vils, l' amenaçan
 Ella no 'ls veu; que sa mirada fixa
 Té en lo seu Fill aymat, qu' es tot per Ella,
 Lo seu Dèu, lo seu cel, la sua ditxa.
 Ja vé Jesús baix la pesada càrrega;
 Ja alça son cap cobert de cruels espines,
 Y sa mirada agonitzant se creuha
 Ab la que don la Verge dolorida.
 ¡ Oh Mare! diu Jesús; dolça paraula